

Wijzigingsbesluit Leidraad invordering gemeentelijke belastingen

Besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente [gemeentenaam] tot wijziging van de Leidraad invordering gemeentelijke belastingen

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente [gemeentenaam];

gelezen het voorstel van de gemeenteambtenaar belast met de invordering van gemeentelijke belastingen van [datum], [nummer];

besluit:

Artikel I

De Leidraad invordering gemeentelijke belastingen, vastgesteld bij besluit van [datum], [nummer], laatstelijk gewijzigd bij besluit van [datum], [nummer], wordt als volgt gewijzigd:

A

De eerste zin van artikel 8.2 wordt vervangen door ‘De wijze van bekendmaking van de belastingaanslag, bedoeld in artikel 8 tweede lid van de Wet, is ter beoordeling van de invorderingsambtenaar.’.

B

De tweede zin van de eerste alinea van artikel 19.1.6 vervalt.

C

De eerste zin van artikel 25.1.15 wordt vervangen door ‘De invorderingsambtenaar houdt de invordering aan als een verzoekschrift is ingediend bij de raad, het college of de (gemeentelijke) ombudsman tot op dat verzoekschrift is beslist.’.

D

De eerste zin van artikel 26.1.11 wordt vervangen door ‘De invorderingsambtenaar houdt de invordering aan als er een verzoekschrift is ingediend bij het college, de raad of de (gemeentelijke) ombudsman tot op dat verzoekschrift is beslist.’.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de [... (bijvoorbeeld achtste)] dag na die van de bekendmaking [*en werkt terug tot en met 1 juli 2024*].

[gemeentenaam], [datum]

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris, de burgemeester,

TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A, betreft een redactionele wijziging waarmee artikel 8.2 in lijn wordt gebracht met de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Invorderingswet 1990. Hier is geen beleidswijziging mee beoogd.

Artikel I, onderdeel B, is een technische wijziging van artikel 19.1.6. De tweede zin van de eerste alinea uit deze bepaling bevat geen andere regels dan wat al in de wet is vastgelegd en kan daarom vervallen. Er is geen beleidswijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen D en E, betreffen redactionele wijzigingen van de artikelen 25.1.15 en 26.1.11. Hiermee is beoogd het voor de ontvanger duidelijker te maken tot wanneer hij de invordering moet aanhouden als een verzoekschrift is ingediend bij de raad, het college of de (gemeentelijke) ombudsman. De ontvanger zal in de genoemde gevallen de invordering aanhouden vanaf het moment dat hij op de hoogte is van het feit dat er een verzoekschrift is ingediend bij een van de in de artikelen genoemde instanties en dit zal duren tot op het verzoekschrift is beslist. Met de wijziging is geen beleidswijziging beoogd.

Omdat een verzoekschrift ook ingediend zou kunnen worden bij de Nationale ombudsman, is in de artikelen 25.1.15 en 26.1.11. het woord gemeentelijke tussen haakjes geplaatst.

Artikel II regelt de datum van inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingen. Dit besluit is na de inwerkingtreding terstond uitgewerkt en bevat daarom geen vervalbepaling.

Wijzigingen tot 1-1-2025

A

In artikel 24.6.1 wordt 'artikel 24, vierde lid, van de wet' vervangen door 'artikel 24, derde lid, van de wet'.

B

Artikel 25.5.7 komt te luiden:

25.5.7

(vervallen)

C

Artikel 25.7.5 komt te luiden:

25.7.5. Administratief beroep of nieuw verzoek om uitstel van betaling bij de ontvanger

De ontvanger merkt een door de belastingschuldige gemaakt bezwaar tegen de beslissing op het verzoek om uitstel van betaling aan als een administratief beroep dat is gericht aan het college. Dit geldt ook als de belastingschuldige een nieuw verzoek om uitstel van betaling indient voor dezelfde belastingschuld waarvoor de ontvanger eerder een verzoek om uitstel van betaling geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen en daarbij geen andere feiten of veranderde omstandigheden vermeldt. In de hiervoor genoemde situaties geeft de ontvanger een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking af als hij aanleiding ziet om een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing te nemen.

Als de belastingschuldige een nieuw verzoek om uitstel van betaling doet voor dezelfde belastingschuld en hij vermeldt hierin andere feiten of veranderde omstandigheden, dan beslist de ontvanger op dat verzoek bij voor administratief beroep vatbare beschikking. Bij deze beslissing houdt hij rekening met deze andere feiten of veranderde omstandigheden. Dit geldt ook als het een belastingschuld betreft waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist. Als de belastingschuldige opnieuw verzoekt om uitstel van betaling ter zake van een belastingschuld waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist zonder daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, wijst de ontvanger dit verzoek af onder verwijzing naar de uitspraak van het college bij voor administratief beroep vatbare beschikking.

D

De vierde alinea in artikel 26.2.10 beginnende met 'Bij het vaststellen' en eindigend met 'met € 37,72.' vervalt

E

In artikel 26.2.12 wordt '€ 86' vervangen door '€ 77' en wordt '€ 66' vervangen door '€ 68'.

F

In artikel 26.2.19 wordt '€ 42' vervangen door '€ 45' en wordt '€ 95' vervangen door '€ 101'.

G

Artikel 26.1.3 Niet ingevuld of onjuist ingevuld verzoekformulier om kwijtschelding

In dit artikel wordt in de laatste 2 zinnen de tekst aangepast van: "naar buiten behandeling worden gesteld bij kennisgeving en zal de invordering weer verder lopen" naar worden afgewezen. Er wordt een besluit gestuurd en de invordering zal weer gaan lopen.

H

Artikel 26.2.4. Saldo op bankrekening en kwijtschelding voor particulieren

Nieuw in dit artikel is de volgende zin opgenomen:

Indien er bijzondere bijstand wordt verleend, wordt dit buiten het vermogensbestanddeel gehouden.

Met de toevoeging van deze zin wordt voorkomen dat bijzondere bijstand verleend door de gemeente met een bepaald doel tot het vermogen wordt gerekend.

Verder wordt in dit artikel de tekst: Een materiele verstrekte verzekeringsuitkering bestemd voor schadeherstel wordt, gedurende drie maanden na ontvangst, niet als een vermogensbestanddeel aangemerkt.

Een uitkering letselschade/smartengeld wordt, gedurende de eerste vijf jaar na ontvangst van dit bedrag, niet als een vermogensbestanddeel aangemerkt. **Vervangen door de volgende tekst:**

Een materiële schade-uitkering wordt eenmalig verstrekt en is bestemd voor schadeherstel, deze wordt gedurende 1 jaar na uitkering, niet als vermogensbestanddeel aangemerkt.

Immateriële schade, bijv letselschade/smartegeld wordt gedurende de eerste vijf jaar na ontvangst van dit bedrag, niet als een vermogensbestanddeel aangemerkt.

Indien aannemelijke gemaakt wordt dat de immateriële schade-uitkering bedoeld is voor langere termijn; bijv door blijvende invaliditeit dan zal deze voor een langere periode niet als vermogensbestanddeel worden aangemerkt.

Met deze tekstwijziging wordt beoogd om meer duidelijkheid te verschaffen over hoe wij omgaan met materiële en immateriële schade.

I

De vierde alinea in artikel 26.2.10 beginnende met 'Bij het vaststellen' en eindigend met 'met € 37,72.' vervalt.

J

In artikel 26.2.12 wordt '€ 86' vervangen door '€ 77' en wordt '€ 66' vervangen door '€ 68'.

K

In artikel 26.2.19 wordt '€ 42' vervangen door '€ 45' en wordt '€ 95' vervangen door '€ 101'.

L

Artikel 26.4.2 komt te luiden:

26.4.2. Administratief beroep of nieuw verzoek om kwijtschelding bij de ontvanger

De ontvanger merkt een door de belastingschuldige gemaakt bezwaar tegen de beslissing op het verzoek om kwijtschelding aan als een administratief beroep dat is gericht aan het college. Dit geldt ook als de belastingschuldige een nieuw verzoek om kwijtschelding indient voor dezelfde belastingschuld waarvoor de ontvanger eerder een verzoek om kwijtschelding geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen en daarbij geen andere feiten of veranderde omstandigheden vermeldt.

In de hiervoor genoemde situaties geeft de ontvanger een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking af als hij aanleiding ziet om een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing te nemen.

Als de belastingschuldige een nieuw verzoek om kwijtschelding doet voor dezelfde belastingschuld en hij vermeldt hierin andere feiten of veranderde omstandigheden, dan beslist de ontvanger op dat verzoek bij voor administratief beroep vatbare beschikking. Bij deze beslissing houdt hij rekening met deze andere feiten of veranderde omstandigheden. Dit geldt ook als het een belastingschuld betreft waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist.

Als de belastingschuldige opnieuw verzoekt om kwijtschelding ter zake van een belastingschuld waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist zonder daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, wijst de ontvanger dit verzoek af onder verwijzing naar de uitspraak van het college bij voor administratief beroep vatbare beschikking.

M

Artikel 30 komt te luiden:

Artikel 30. Beschikking invorderingsrente

In aansluiting op artikel 30 van de wet beschrijft dit artikel het beleid over:

- verzoek tot vermindering rente is bezwaar;
- invorderingsrente: (hoger) beroep en cassatie.

N

Artikel 30.1 vervalt onder vernummering van 30.2 en 30.3 tot 30.1 en 30.2.

O

Artikel 30.2 (nieuw) komt te luiden:

30.2. Invorderingsrente – (hoger) beroep en cassatie

Deze bepaling is niet van toepassing voor de BghU.

P

Artikel 30.4 vervalt.

Q

Artikel 30.5 vervalt.

R

In artikel 73.4.15 wordt 'EG-insolventieverordening' vervangen door 'EU-insolventieverordening'.

S

In artikel 73.5.1 vervalt in de achtste alinea ' (zoals belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting) '.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de [...] (bijvoorbeeld achtste)] dag na die van de bekendmaking [en werkt terug tot en met 1 januari 2025].

[BghU], [datum]

Het bestuur ,

de secretaris, de voorzitter,

TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A is een technische wijziging van artikel 24.6.1. Met ingang van 1 januari 2024 is artikel 24 van de Invorderingswet 1990 vernummerd.¹ Gelijktijdige aanpassing van artikel 24.6.1 van deze leidraad is toen abusievelijk achterwege gelaten, waardoor er in artikel 24.6.1 van deze leidraad werd verwezen naar een onjuist artikellid. Deze wijziging herstelt dit. Er is geen beleidswijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen B en E laten respectievelijk artikel 25.5.6a vervallen en artikel 26.2.10 wijzigen, in die zin dat de vierde alinea van dit artikel vervalt. In artikel 25.5.6a en de vierde alinea van artikel 26.2.10 werd geregeld dat bij het vaststellen van de nettowoonlasten als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel b van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, rekening werd gehouden met de verhoging van de huurtoeslag van 1 januari 2024 waarmee betracht werd om de koopkracht van de laagste inkomens te verbeteren. ² Per 1 januari 2025 is door een wijziging van artikel 15, eerste lid, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 rekening gehouden met dergelijke

¹ Wet van 20 december 2023 tot wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2024), Stb. 2023, 499.

² Zie besluit van 26 april 2024, nr. 2024-233610.

wijzigingen in de huurtoeslag.³ Om die reden vervalt het belang van artikel 25.5.6a en de vierde alinea van artikel 26.2.10.

Artikel I, onderdeel C laat artikel 25.5.7 vervallen. Per 1 januari 2025 is aan artikel 15, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 onderdeel h toegevoegd.⁴ Hierin is bepaald dat andere uitgaven van de belastingschuldige dan al vermeld in dit artikel in aanmerking moeten worden genomen bij het vaststellen van het netto-besteedbare inkomen indien deze uitgaven door de ontvanger noodzakelijk worden geacht. Met deze toevoeging in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 is het belang van artikel 25.5.7 van de leidraad vervallen.

Artikel I, onderdelen D en H, wijzigen de artikelen 25.7.5 en 26.4.2, met dien verstande dat de wijziging van artikel 25.7.5 van alleen redactionele aard is om artikel 25.7.5 gelijk te trekken met de tekst van het gewijzigde artikel 26.4.2.

Met de wijziging van artikel 26.4.2 wordt een uniforme werkwijze beoogd in het geval een belastingschuldige voor dezelfde belastingschuld opnieuw om uitstel van betaling of kwijtschelding verzoekt, nadat het eerdere verzoek door de ontvanger is afgewezen.

Uitgangspunt daarbij is dat de ontvanger toetst of de belastingschuldige in het herhaalde verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding andere feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd (artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht). In die situatie beoordeelt de ontvanger het verzoek inhoudelijk en neemt hij een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking. Het gaat hierbij om nieuw gemelde feiten of omstandigheden die bij de ontvanger niet bekend waren bij het nemen van de eerdere beschikking. Het kan dus ook gaan om feiten of omstandigheden die al ten tijde van de eerste beschikking aanwezig waren, maar niet door de ontvanger zijn meegewogen.

Als de belastingschuldige zich niet beroept op andere feiten of veranderde omstandigheden, toetst de ontvanger eerst of hij alsnog een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing kan nemen. Als hij die mogelijkheid niet ziet, merkt hij het nieuwe verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding aan als een beroepschrift.

In het geval een belastingschuldige voor dezelfde belastingschuld opnieuw om uitstel van betaling of kwijtschelding verzoekt terwijl het college al op een beroepschrift tegen de beslissing van de ontvanger heeft beslist, zonder dat daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden zijn vermeld, kan de ontvanger het verzoek afwijzen en daarbij verwijzen naar de beslissing van het college. De afwijzing is een voor administratief beroep vatbare beslissing. Dit houdt in dat het college enkel zal beoordelen of de ontvanger terecht heeft geoordeeld dat er geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd.

Artikel I, onderdeel F, wijzigt de in artikel 26.2.12 opgenomen forfaitaire bedragen voor boeken en leermiddelen naar de per 1 januari 2025 geldende bedragen.

³ Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

⁴ Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

Artikel I, onderdeel G, wijzigt de in artikel 26.2.19 genoemde bedragen die zien op de normpremie zorgverzekering voor een alleenstaande of alleenstaande ouder, en de normpremie ziektekostenverzekering voor echtgenoten, naar de per 1 januari 2025 geldende bedragen.

[1] Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

[2] Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

Artikel I, onderdelen I en K zijn technische wijzigingen van de artikelen 30 en 30.2 (nieuw). Artikel 30.2 regelt dat de ontvanger handelt overeenkomstig de voorschriften van het Besluit beroep in belastingzaken. Dat besluit is niet van toepassing voor de gemeente. De onderdelen J, L en M laten de artikelen 30.1, 30.4 en 30.5 vervallen. Deze artikelen waren al niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel I, onderdeel N is een technische wijziging van artikel 73.4.15. De verwijzing naar de EG-insolventieverordening⁵ is niet meer juist. Op 25 juni 2015 is de herschikte EU-Insolventieverordening in werking getreden.⁶ Er is geen beleidswijziging beoogd.

Artikel I, onderdeel O is een technische wijziging van artikel 73.5.1. Abusievelijk werden in deze leidraad als voorbeeld genoemd belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting. Motorrijtuigenbelasting is echter een rijksbelasting. Overigens vervalt in de rijks leidraad de verwijzing naar aanslagen motorrijtuigenbelasting ook omdat de ontvanger van de Belastingdienst per 1 januari 2025 onder de reguliere voorwaarden ook kwijtschelding kan verlenen voor belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting.

Artikel II regelt de datum van inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingen. Dit besluit is na de inwerkingtreding terstond uitgewerkt en bevat daarom geen vervalbepaling.

⁵ Verordening EG nr. 1346/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, PbEG 2000 L 160/1.

⁶ Verordening (EU) 2015/848 betreffende insolventieprocedures, PbEU 2015, L 141/19.